

Ratolest'

ČÍSLO 4

ROČNÍK XI.

DECEMBER 2019

”CHLAPČEK
SA
NÁM
narodil,
DANÝ
NÁM
JE
Syn...”

IZAIÁŠ 9, 5

MILÍ ČITATELIA RATOLESTI!

Poznám jednu krásnu bytosť. Aj mnohí z vás ju určite poznáte. Z videnia, či lepšie povedané – z počutia. Vyštudovala herectvo, no na nič sa nehrá. Žije v nížine, ale miluje hory. Pohybuje sa na obláčiku šoubiznisu, ale zostáva pokorná, s nohami na zemi. Svoju najznámejšiu skladbu venovala celú Bohu, a on jej žehná. Hľadajúca, úprimná. Nenahraditeľná. Sima Martausová.

Zaujímavý rozhovor s držiteľkou ceny OTO - Osobnosť televíznej obrazovky za rok 2018 a autorkou jednej z najhranejších slovenských piesní za ostatné roky pre vás, našich drahých čitateľov, pripravil kolega Peťo Dziač.

Tatranská mládež predvedie svoje herecké umenie počas Druhého sviatku vianočného vo farskom kostole. Oplatí sa prísť pozrieť, určite neobanujete. Hlavnou postavou každej jasičkovej pobožnosti je narodený Ježiško. Do kolisky vystlanej voňavým senom zvyknú účinkujúci uložiť nejakú bábiku symbolizujúcu Božie dieťa. Do istého času tomu tak bolo aj v Tatrách... Vlaňajšie predstavenie sme spoločne s manželkou očakávali s miernym napätím. Nielen preto, že vo vedľajších úlohách

sa popri svojich kamarátoch mihli aj naše dcéry, pričom najmä tá mladšia by vo svojej živelnosti bola schopná hádam aj kostol zbúrať.)

Dejová línia vianočného príbehu sa vinula okolo postavy dospelého Ježiša. Nie svätý Jozef, ale práve sám Kristus v záverečnej scéne berie do náručia malé Jezuliatko a nežne ho vkladá do pripravených jasiel. A vtedy sa to stalo! Videl som, ako mnohí diváci v kostole prekvapene hľadajú smerom k oltáru, kde sa v jasičkách na sene začína mrviť malý Ježiško. Pohýbal ručičkami, nožičkami a začudovane pozeral na neznáme tváre všade navôkol. Práve táto scéna, kedy sa náš malý – vtedy trojmesačný Marián - ako Syn Boží v najlepšej chvíli prebudil a viacerí diváci neverili vlastným očiam, vo mne osobne zanechala najhlbší dojem. Akoby to celé režíroval sám Pán Boh. Veď ešte na začiatku predstavenia sa nám syna nedarilo uspať a bol akýsi nervózný... Napokon všetko dobre dopadlo a všetci účinkujúci sa dočkali zaslúženého aplauzu.

S myšlienkou obsadenia bábätko do roly Ježiška prišiel pán kaplán Dávid. Najprv to bola Zdenka Polomská, vlani náš Marián a tento rok? Podľa najčerstvejších správ už usilovne nacvičuje svoje herecké repliky Natanael Dolinka:) Neváhajte a prídte sa 26. decembra na vlastné oči presvedčiť, že Ježiš sa skutočne narodil!

Príjemné čítanie Ratolesti a požehnaný čas vám praje

Martin Mistrík a redakčný tím

PRIJMEM DAR VIANOČ?

Matka Tereza často hovorila: „Život je výzva, prijmi ju. Život je prísľub, naplň ho. Život je láska, užívaj z nej!“

Dnes sme na každom kroku adresámi rôznych výziev - radia nám, ako kvalitne prežiť svoj život. Dieťa je ešte len v plienkach, a už mu ponúkajú tie najkvalitnejšie. Ako rastie, prichádzajú na rad najlepšie hračky, oblečenie, obuv, počítač... V súčasnosti nás reklama s ponukou produktov „dokonale“ obohacujúcich náš život celkom pohltila. Svojou snahou presvedčiť nás o „naj“ prežitom živote nezaostávajú ani výzvy médií, politických strán, celebrit, reklamných agentúr. Vela sa hovorí o „krásnom“ živote.

Ale čo je vlastne ten pravý, šťastný život, a aká je jeho hodnota? Ľudský život je dar. Dostali sme ho od Boha z lásky a zadarmo. Sme stvorení Bohom a sme podobní svojmu Stvoriteľovi. Tým nadobúda naše bytie vysokú hodnotu. Život teda nie je NIEČO, ale NIEKTO - je to osoba s nesmrteľnou dušou. Hodnota ľudského života je dnešnou spoločnosťou prinajmenšom nedoceňovaná. Starých ľudí, psychicky chorých a mentálne narušených odsúva na okraj. Pod rúškom „ulahčenia trápenia“ svet zakrýva svoj bezodný egoizmus. Dokonca si privlastňujeme právo rozhodnúť o vzniku, či zániku človeka... Zovšadiaľ znie lahodne znejúce slovo „užívaj“. Užívaj si všetko, čo ti tento svet ponúka! Ale kam potom smerujeme?

Sme pred slávením Vianoc - sviatkov Božej lásky! Boh prejavil človeku nevýslovnú lásku, patriacu každému osobitne. Nikto z nej nie je vyňatý. Sme milovaní! A veľmi. Svätý Ján apoštol hovorí: „Veď Boh tak miloval svet, že poslal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.“ (Jn 3,16) Dostali sme ten najväčší dar, ktorý presahuje naše chápanie. Boh nám daroval Syna! Dal to najväčšie, čo má. Inak by sme museli navždy zomrieť.

Jedna žena hovorí o svojich dojmach z Vianoc strávených v zahraničí: Je to, akoby žena šla k rieke prať prádlo. Kôš s prádlom položí na hlavu a najmladšie dieťa pevne zabalí do plachty. Príde k rieke, dieťa rozbalí, plachtu položí na trávu vedľa rieky a dieťa posadí na ňu. Potom ide prať. O chvíľu začuje krik svojho dieťaťa. Vidí, ako sa topí a vlny ho odnášajú ďalej od brehu... Žena dokončí prácu, prádlo dá do koša a ide domov. Keď sa večer muž pýta na dieťa, odpovedá: „Dieťa zobrala voda. Ale nesmúť, plachta mi zostala.“

Neobávame sa, že sa nám môže prihodiť to isté? Všade je počuť: „Kristus, Spasiteľ sveta je tu!“ Ale kde je? Ľudia pobežujú po uliciach a obchodoch. Zdobia vianočné stromčeky a pripravujú darčeky, jedlá, znejú vianočné koledy. Kde však zostalo dieťa? Kde je Ježiš? Nebudeme sa cez Vianoce klaňať prázdnej plachte?! Možno zapálime tisíce sviečok, ale v našom srdci zostane tma, lebo sme neprijali svetlo z betlehenských jasiel.

Zostáva nám krátky čas do Vianoc, aby sme sa rozhodli, či sa budeme klaňať plachte alebo dieťaťu... Nezostaňme „na povrchu“. Ak chceme pochopiť zmysel každého života, musíme prijať Dieťa – Ježiša. Dovoľme Ježišovi, aby vstúpil do nášho života. Prijmem tento dar?

Milí veriaci, prajem Vám, aby ste sa nechali prežiarit Láskou narodeného Dieťaťa a stali sa darom pre druhých. Požehnané Vianoce!

Pavol Garbiar, kaplán

SUMÁR DIANIA

» Modlitba za pokoj

V piatok 18. 10. sme sa aj my pripojili k celosvetovej modlitebnej iniciatíve s názvom Milión detí sa modlí ruženec. Ďakujeme všetkým našim deťom aj ich rodičom, ktorí sa prišli pomodliť, aby vyprosili pokoj a jednotu v rodinách, medzi národmi a na celom svete.

» Svätá omša na Symbolickom cintoríne

Pietna spomienka na všetkých, ktorí prišli o život v horách a svätá omša za obeť hôr sa konala v sobotu 19. 10. na Symbolickom cintoríne pri Popradskom plese.

» Misijný mesiac

V októbri 2019 pozval Svätý Otec František všetkých pokrstených kresťanov na slávenie Mimoriadneho misijného mesiaca. Tému misie do našej farnosti priniesol 20. 10. MUDr. Jozef Šuvada, ktorý pôsobil medzi migrantmi v Libanone a na viacerých misijných miestach v Afrike v prednáške o migrantoch a misijnej práci medzi nimi. V nedeľu 27. 10. vdp. František Janečko, kaplán v Lomničke, u nás odslúžil svätú omšu a po nej nám v zaujímavej prednáške porozprával o misii medzi Rómami.

» 40 dní modlitieb a pôstu za kňazov

Vo štvrtok 24. 10. sme sa stretli na svätej omši, ktorá bola vyvrcholením štyridsaťdňového pôstu a modlitieb za kňazov. Na záver sme sa na tento úmysel spoločne pomodlili ruženec k Sedembolestnej Panne Márii. Vďaka patrí všetkým, ktorí sa modlia, postia a obetujú za kňazov.

» Pobožnosti na cintoríne

Osem dní modlitieb pre nekonečno dní vo večnosti pre duše verných zomrelých v očistci sme začali v piatok 1. 11. pobožnosťami na cintoríne v Novom Smokovci a v Tatranskej Lomnici. Do piatku 8. 11. vždy po večernej svätej omši sme sa išli spoločne pomodliť na cintorín.

» Svätá omša za Martinov

V druhú novembrovú sobotu 9. 11. sa v kostole v Starom Smokovci po roku opäť stretli pamätníci, ktorých za čias totality spájali „apoštoli Tatier“ Martin Gallovič a Martin Gavalér. Svätú omšu za nich slúžil piešťanský dekan vdp. Jozef Gallovič. Po svätej omši zúčastnení zašli na cintorín ku hrobu Martina Gavaléra a potom si na staré časy zaspomínali pri posedení na fare.

» Odpustové slávnosti

V deň posviacky Lateránskej baziliky v Ríme má odpustovú slávnosť drevený kostolík v Dolnom Smokovci zasvätený Najsvätejšiemu Spasiteľovi. Odpustovú svätú omšu 10. 11. odslúžil vdp. Mgr. Jozef Barilla, duchovný správca Charitného domova v Dolnom Smokovci.

Nepoškvrnenému počatiu Panny Márie je zasvätený kostol v Starom Smokovci. Odpust v nedeľu 8. 12. sme slávili s vdp. Mgr. Jozefom Svitekom, farárom z Novej Lesnej.

» Stráženie kostola

Vo štvrtok 14. 11. sa na fare stretli všetci tí, ktorí venovali svoj čas a v letnom období strážili kostol v Starom Smokovci. Vďaka týmto obetavým ľuďom bol kostol otvorený pre našich blížnych, aby sa v ňom mohli stíšiť, zažiť Božiu blízkosť, alebo len si pozrieť jeho nádheru. Všetkým veľmi pekne ďakujeme.

» Celodiecážna púť v Spišskej Kapitule

V sobotu 16. 11. sa konala v Spišskej Kapitule celodiecážna púť pri príležitosti Pamätného dňa narodenia Božieho sluhu biskupa Jána Vojtaššáka, na ktorej sa zúčastnili aj veriaci z našej farnosti.

» Temné tajomstvá totality

K 30. výročiu Nežnej revolúcie sa 17. 11. na fare uskutočnila zaujímavá beseda s ľuďmi, ktorí poznajú temné tajomstvá totality. Viac na str. 11.

» Tesco zbierka našich mladých

Výsledkom toho, keď človek nepozera na seba ale na druhých, bola štedrá potravinová zbierka. Naši mladí v sobotu 23. 11. pri nej strávili deväť hodín v Tesco v Poprade, aby pomohli viacpočetným rodinám a núdzným. Ďakujeme všetkým, ktorí venovali svoj čas i tým, ktorí do zbierky prispeli.

» Darovanie krvi

Nedeľa Krista Kráľa 24. 11. bola už pätnástykrát na fare v Novom Smokovci miestom darovania krvi. Ďakujeme 29 darcom aj pracovníkom Národnej transfúznej služby z Popradu za ich obeť i za vytvorenie príjemnej rodinnej atmosféry.

» Adventný veniec

V prvú adventnú nedeľu 1. 12. pán farár Róbert Tokár požehnal adventný veniec pri jazierku v Tatranskej Lomnici.

» Roráty

V adventnom čase sme sa zavčas rána stretávali v Novom Smokovci a v Tatranskej Lomnici na adventnej liturgii očakávania Mesiáša s pripomienkou jeho Matky. Rorátne sväté omše sa slávia ešte za tmy pred východom slnka, iba pri svetle sviec, ktoré majú pripomínať Pannu Máriu – Hviezdu rannú, ktorá nám ohlasuje blízky Kristov príchod. Nech sú odmenení všetci, ktorí mali tú možnosť a premohli sa, aby boli účastní týchto jedinečných slávení.

» Cesta viery

Od 4. 10. do 6. 12. prebiehal v našej farnosti evanjelizačný seminár „Cesta viery“, pri ktorom si 25 dospelých a 25 mládežníkov snažilo prehľbiť svoj vzťah s Pánom. Viac na str. 4

» Príchod svätého Mikuláša

Svätý Mikuláš neobišiel deti z tatranskej farnosti ani tento rok. V piatok 6. 12. prišiel do farského kostola v Novom Smokovci, aby ich potešil, povzbudil aj obdaroval.

» Beseda o Nežnej revolúcii

Vo štvrtok 12. 12. sme strávili vzácne chvíle s Františkom Mikloškom, ktorý nám pri príležitosti 30. výročia Nežnej revolúcie prišiel porozprávať o svojich zážitkoch.

» Deti a mládež

O aktivitách mládeže a detí sa dozviete na str. 6, 7 a 10

Zuzana Bradáčová

Na cestu viery som sa prihlásila, aby som upevnila svoju vieru. Chcela som sa zdokonaľiť vo viere v Ježiša Krista. Naše stretnutia viedol pán kaplán Dávid, s ktorým sme si pozreli danú tému a následne mohli nadviazať rozhovor. Mne osobne to dalo pokoj. Mohla som sa hlbšie zamýšľať nad tým, čo mi Boh dal, ale aj čo odo mňa chce. Viac som si uvedomila, aký dar mi dali rodičia – krst - a vieru v Pána Boha. Keď som mala 22 rokov, ochorela som a bola som operovaná. Vtedy som si uvedomila, aké vrtkavé je zdravie. Dnes si tu, a v priebehu sekundy sa ti zmení život. Veľmi som prosila Pannu Máriu o zdravie, moja dcéra mala vtedy jeden rok. Moja modlitba a modlitby mojej rodiny boli vyslyšané. Na prednáškach Cesty viery som si uvedomila, za

čo všetko mám ďakovať Pánu Bohu, aké milosti mi dal. Načo je kariéra, veľa peňazí, keď nemáš vieru, si prázdny! Cesta viery ma utvrdila vo viere. Preto chcem zo srdca poďakovať v prvom rade Pánu Bohu, že mi dal veriacych rodičov, mojej rodine, manželovi a vám, pán kaplán Dávid. Pane Bože, daj mi silu, pevnú vieru, aby som ťa nadovšetko milovala a rozdávala lásku blíznym. To čo ja prežívam, verím, že prežívajú všetci zúčastnení seminára Cesta viery. Pri tak bohatých témach, otvorili sa nám duchovné oči a naplnilo sa srdce túžbou po našom nebeskom Otcovi a jeho Synovi, Ježišovi Kristovi, ktorý prijal obeť lásky kríža za nás všetkých.

Eva Zámečníková

ABSOLVOVALI SME CESTU VIERY

Viac ako dva mesiace trval formačný seminár s názvom Cesta viery, ktorý sa konal v našej farnosti. Počas deviatich stretnutí na fare sme mohli nanovo spoznávať, že Boh je osobný.

Spoznávali sme ho ako Otca, ako toho, ktorý tvorí spoločnosť, ako Záchrancu, Ženícha, Lekára, Tešiteľa, smädného po našej láske, ako Boha, prítomného vo Svätom Písme. Bola to jednoduchá škola viery, ktorá mala za úlohu nielen učiť, ale hlavne ponúknuť zastavenie sa pred Pánom.

Formačný seminár bol určený dvom skupinám súbežne. Prvá skupinka sa stretávala v pondelky a bola tvorená prevažne staršou generáciou. Druhá skupinka sa stretávala v piatky - a bola

to skupinka našej mládeže. Dokopy sa formácie zúčastnilo viac ako päťdesiat veriacych našej farnosti. Priebeh stretnutia začal krátkou modlitbou. Následne sme si pozreli film, originálne nakrútený ku každej téme. Po filme nasledovalo slovo, pričom treťou časťou stretnutia bola adorácia. Každý zúčastnený dostal príručku, ktorá ho sprevádzala počas celého seminára. V príručke bola daná téma ešte rozšírená o osobné zamyslenie sa. A tak sa každý zúčastnený, v pohľade na svoj život, mohol konfrontovať so slovom, ktoré odznelo.

Dávid Sklarčík, kaplán

UČÍME SA MAŤ ČAS

V dnešnej hektickej dobe počujeme veľmi často, že nemáme čas. Všetko sa zrýchľuje, a tak často práve tento argument našej doby nás môže veľmi ľahko zlákať na cestu od Pána a od nášho blízkeho. „Nemám čas“ počuť všade. Počujeme ho pri našich dôchodcoch, rodičoch a pracujúcich.

Zdá sa mi nanajvýš smutné, že vo veľkej miere počuť tieto slová medzi mládežou a medzi deťmi. Stačí zájsť do prvej triedy základnej školy. Malé detičky s veľkou presnosťou a vážnosťou kopírujú hektické správanie svojich rodičov. S odstupom času sa na tento argument pozerám až vydesene. Stáva sa totiž, že veci Božie a požiadavky blízkeho sa veľmi často za tento argument skrývajú. Veľmi rýchlo a ľahko dokážeme odbiť každú požiadavku Boha a blízkeho. Otázky pre každého jedného z nás znejú veľmi jednoducho: Kde strácame náš čas? Dokážeme nastaviť náš čas podľa správnych priorít?

V poslednej dobe sme práve kvôli tomu značnú časť našich farských aktivít s mládežou nasmerovali na Pána Boha. Zároveň sa učíme hľadiť na blízkeho a na jeho požiadavky. Od 4. októbra do 7. decembra sme preživali spoločne s mládežou formačný seminár Cesta viery. Stretávali sme sa počas piatkov o 20:00 a prechádzali sme jednotlivé témy. Keďže išlo spolu o deväť piatkov, bolo to náročné nielen z hľadiska prípravy, ale náročnosť pre mládež spočívala aj vo výdrži a vernosti danej formácii. Veľmi silným svedectvom pre mňa bolo, keď sa mládež zakaždým rozhodla prísť. NAŠLA SI ČAS po celom týždni a prišla na faru. Okrem iného, aj s túžbou zastaviť sa pred Pánom.

19. novembra sme si NAŠLI ČAS a vybrali sme sa na Godzone, kde sme mohli počas troch hodín zachytiť krásne myšlienky

a podnety. Celé to bolo dotvorené chválovými piesňami a hlavnú časť tvorila modlitba.

23. novembra sa vďaka spolupráci našej mládeže s detským tímom uskutočnila Tesco zbierka. Do tejto zbierky sme sa mohli pustiť len vďaka tomu, že si mladí ľudia NAŠLI ČAS. Rozhodli sa ísť na periférie a slúžiť tak viacpočetným rodinám a chudobným. Vybierali vyše pol tony potravín v sume nad 1000 eur. Je to nádherný príklad toho, že aj dnes sa z malého rozhodnutia dajú konať veľké veci.

13. - 15. decembra sme boli s našou mládežou na Turné po Orave. Muzikálové predstavenie s názvom „Radosť je voľba“ sme boli zahrať v Krivej, Vavrečke a v Zákamennom. Cieľom bolo vytvoriť ďalší benefičný projekt, ktorým sme chceli opäť pomôcť projektu Mary's Meals. Celé benefičné turné bolo sprevádzané myšlienkou na hladné deti vo svete. Ony boli tým hlavným motívom, prečo sme si NAŠLI ČAS. Teraz vidím, že sa oplatilo – tak, ako sa vždy vyplatí, keď venujeme čas blížnemu.

Pevne verím, že každé pastoračné úsilie dopomôže k tomu, aby sme sa stali statočnými a odvážnymi. V dnešnej dobe túto statočnosť potrebujeme. Potrebujeme odvahu, aby sme nenapodobňovali správanie tejto doby. Musíme čo najmenej používať argument „nemám čas“. Používajme ho charakterne iba vtedy, ak v ňom je pravda. Potrebujeme statočnosť, aby sme do tohto argumentu nekladali lenivosť, nelásku, povrchnosť či nezáujem. Dúfam, že naša mládež, až raz bude dospelá, bude natoľko statočná a odvážna, že tento argument bude používať čo najmenej a vždy v pravde.

Dávid Sklarčík, kaplán

NOVÁ MLÁDEŽ NOVÉ STRETKÁ - NOVÉ PRÍBEHY

Od nového školského roka sme sa rozhodli začať pracovať s mladšou mládežou našej farnosti. Samozrejme, že súbežne pracujeme aj s našou skalnou pobirmovanou mládežou, ale chceli sme vytvoriť priestor na kontinuitu.

Počas sobôt o 18:00 sa uskutočňujú na fare stretnutia s mládežou druhého stupňa základných škôl. Stále sa nachádzame len na začiatku, kde sa snažíme vytvoriť priateľské vzťahy a dôveru, aby sme mohli napredovať aj v nasledovaní Ježiša. Je to veľmi milá komunita, ktorá sa pomaličky rozrastá. Na prvých strestkách nás bolo pomenej. Niekedy traja, inokedy piati. Pomaly, ale isto nás začalo pribúdať a pevne veríme, že budeme ako spoločenstvo stále narastať v počte a napredovať v kvalite. Je pre mňa veľkou milosťou, že môžem byť svedkom niečoho nového. Je to pre mňa dar, že môžem vidieť veľmi zblízka každý krok dozrievania jednotlivcov, ako i spoločenstva.

30. októbra 2019 sme sa vybrali na náš prvý spoločný výlet. Deň bol síce pochmúrny a zamračený, ale naše očakávania a nadšenie boli silnejšie. Ráno sme odchádzali smerom na Liptovský Mikuláš, s presne určeným cieľom - aquapark. Bolo to pre nás ako stvorené. Bazény a tobogany nás na celý deň zabavili natoľko, že sme vôbec nevnímali, ako plynie čas. Mali sme veľa priestoru na zábavu, ale i na rozhovory. Bol

to nádherný čas. Po dni plnom radosti sme sa cestou domov zastavili v kostole v Liptovskej Ondrašovej, kde sme počas svätej omše ďakovali za náš prvý výlet. Nádhernou bodkou na záver bola úžasná večera v známom reťazci s rýchlym občerstvením.

23. novembra sme mali špeciálne stretko, ktoré začalo nielen špeciálnou hodinou o 16:00, ale i špeciálnym priebehom. Vo Svite sme sa boli povoziť na motokárach, kde sa chlapci zvlášť a dievčatá zvlášť popasovali so svojimi šoféorskymi schopnosťami. Dokonca sa jeden z našich najlepších šoférov svojím výsledkom dostal do tabuľky najlepšieho jazdca mesiaca. V najbližšom čase našu mladšiu mládež budete môcť vidieť v divadelnom predstavení jasličkovej pobožnosti, v ktorej budú 26. decembra 2019 účinkovať.

Na záver mi dovoľte pozvať vás k nám. Ak chodíš do školy na druhom stupni, tak máš dvere k nám otvorené. Nikto nie je vylúčený či nechcený. Je to otvorené stretko, na ktoré môžeš prísť. Je navrhnuté tak, aby sedelo tvojej vekovej skupine, a aby si kreatívnou a zábavnou formou napredoval a spoznával Ježiša. Ak čitateľom tohto článku je rodič alebo starý rodič, prosíme vás, podporte vaše dieťa či vnúča, aby sa pridalo k nám. Stretávame sa každú sobotu o 18:00 na fare v Novom Smokovci.

Dávid Sklarčík, kaplán

TALENT VNÍMAM AKO DAR OD BOHA

Sima Martausová si sama skladá hudbu aj texty. Je aktuálnou držiteľkou ocenenia Osobnosť televíznej obrazovky za rok 2018. Na konte má dve platinové platne. O jej koncerty je stále veľký záujem. Pri rozhovoroch a na koncertoch odzbrojuje svojou úprimnosťou.

» Na úvod jedna zahrievacia otázka: Ako by si sa výstižne charakterizovala alebo predstavila ľuďom, ktorí ňu nepoznajú?

Taká normálna, jednoduchá ale aj komplikovaná :-), tešiaca sa z maličkostí a vďačná Bohu za všetky dary, ktoré mi dal. Typická žena a v niečom ešte stále dievča.

» Povedz nám, prosím, niečo o tvojom rodinnom zázemí, ako si vyrastala, z kolkých súrodencov pochádzaš a pod.

Sme dve sestry – ja a Soňa, ktorá je o štyri roky staršia. Moja rodina je sociálne zameraná. Tatino pracuje v domove pre mentálne postihnutých mužov, rovnako ako sestra. Tá sa okrem toho venuje aj hipoterapii. Mamina robí v materskej škole. Veľmi na nich obdivujem, čomu sa venujú. Som im vďačná, lebo možno aj vďaka tomu mám tak rada deti a necítim rozdiel medzi mnou a hendikepovanými.

» Kedy a prečo si sa rozhodla, že sa budeš venovať umeniu?

Až na vysokej škole som sa naučila hrať na gitare a začala som skladáť svoje prvé piesne. Dovtedy mi ani nenapadlo, že by som sa niekedy hudbe venovala až tak, že by to bola zároveň aj moja práca. Umenie ma lákalo odjakživa. Vždy som obdivovala, keď niekto skladal piesne. Mňa si ale hudba našla až na vysokej škole.

» Čo tvoja cesta viery - bola si k nej od malička vedená?

Vo viere som bola vychovávaná už od detstva. Ale

až v dospelosti som sa dostala do partie krásnych mladých ľudí, ktorí svoju vieru žili s radosťou, naplno. Vtedy som po takom prežívaní viery začala túžiť aj ja. To Bohu stačilo, aby si ma získal a aby so mnou začal vytvárať osobný vzťah, ktorý máme dodnes ako priatelia.

» Asi málo známa informácia je, že si absolvovala herectvo a pôsobila aj v Radošinskom naivnom divadle. Svoju spevácku „dráhu“ si rozbehla práve tam?

Hoci som vyštudovala odbor Divadelné umenie, nikdy som sa necítila ako herečka. Účinkovala som síce aj v jednej hre v Radošinskom naivnom divadle - a bola to krásna skúsenosť tráviť čas s pánom Štepkom a s úžasnými kolegami. Hudba však bola môjmu srdcu vždy bližšia. Spievaniu a skladaniu piesní som sa venovala už na vysokej škole. Pravdupovediac, až počas pôsobenia v Radošinskom naivnom divadle som sa začala hudbou zaoberať ešte trošku viac.

» Ako vyzerá tvorenie piesní v tvojom podaní?

Väčšinou je to tak, že najprv vznikne text. Ale niektoré piesne mám aj také, že vznikla hudba a text súčasne. Nechávam sa viesť svojimi pocitmi, náladou, srdcom a pieseň vznikne vždy nejako sama :-). Vnímam to ako dar od Boha, ale zároveň sa snažím aj ľudsky zlepšovať :-). Moje piesne pre mňa znamenajú časť môjho vnútra, časť môjho srdca, s ktorou sa vždy osmelím “vyjsť von”.

» Je o tebe známe, že si veľkou milovníčkou hôr a pomerne často navštevuješ Vysoké Tatry. Sme farský časopis tatranskej farnosti, a teda nemôžeme ani nechceme obísť otázku tvojho vzťahu k horám ako takým. Čo ňu na nich tak priťahuje?

Hory sú moja láska :-). Veľmi rada chodím nielen do Vysokých Tatier, ale kamkoľvek, kde je klud. Tam neriešim ako zahrám, tam neriešim nič, len či mám dosť jedla a ako vyšliapem hore :-). V horách vypínam a dívam sa na všetko z nadhľadu. Zároveň si tam uvedomujem, ako môžem byť vďačná, že som živá, zdravá a môžem všetko to krásne vidieť vlastnými očami.

» Aký je tvoj osobný recept na dobrú náladu a úsmev, s ktorými ňu často vidíme? Ako sa „pasuješ“ so smútkom?

Som šťastná vždy, keď si uvedomím, že mám byť za čo vďačná. Samozrejme, bývam niekedy aj smutná. Vtedy mi pomáha modlitba, hory, rozhovory s múdrymi ľuďmi, čítanie duchovnej literatúry. Alebo si jednoducho uvedomím, že sú na tomto svete ľudia, ktorí majú naozajstné problémy. Potom sú tie moje zrazu menšie.

» Onedlho tu máme vianočné sviatky. Ako ich zvykneš prežívať?

Milujem obdobie adventu a to, ako sa všetci tešia na Vianoce. Rada si púšťam vianočné koledy a s priateľmi navštevujeme vianočné trhy. Priamo na Štedrý deň chodievam hrať do nemocnice tým, ktorí nemajú tú možnosť ísť domov. Aj tento rok Vianoce strávim podobne.

» Čo by si zaželala našej tatranskej farnosti, či už k Vianociam, novému roku alebo len tak?

Prajem všetkým veľa radosti z maličkostí, veľa nadhľadu nad zbytočnosťami a veľa vďačnosti a lásky. A nech sú k našim nádherným Tatrám všetci turisti ohľaduplní, aby tu boli také krásne ešte dlho :-).

Za rozhovor ďakuje Peter Dziak
Fotografie: archív Simy Martausovej

AKTIVITY NAŠICH „DROBCOV“

Pokračujeme v zabehnutom rytme - každý piatok prežívame nezabudnuteľné chvíle v prítomnosti sviatostného Ježiša na svätej omši, na ktorej pán kaplán Dávid vysvetľuje jednotlivé prosby z modlitby Otče náš. Používa zaujímavé názorné pomôcky a deti mu pri tom s radosťou asistujú. Po omši sa tešíme na stretná na fare.

V prvom týždni novembra, kedy si spomínáme na dušičky, sme s lampášikmi v rukách navštívili cintorín a pri kríži sme sa pomodlili. Náš dobrý úmysel potešiť starkých v Leonarde nevyšiel, lebo veľa z nich bolo chorých, tak sme využili sviatok svätej Alžbety Uhorskej, za ktorú sme prezliekli našu Terezku a vypočuli si zaujímavý životopis svätice s veľkým srdcom. Premietnutím krátkeho dokumentu sme sa pokúsili deti nadchnúť pre Dobrú novinu a nechýbala ani chutná tvorba v kuchyni pod dohľadom našej Dadky.

A je tu december a s ním príprava na blížiacu sa Vianoce. Vyrobili sme spoločný adventný veniec, pri svetle ktorého sa ďalej modlíme desiatok ruženca na „našom červenom koberci“. Tiež nás navštívil svätý Mikuláš. Deti ho potešili básničkami a spevom a ako každý rok radosť z darčiekov bola veľká. Na záver sme ho poprosili, aby nám pomohol dobre sa pripraviť na príchod Ježiška do našich srdiečok - nech ich máme čisté a vyzdobené dobrom nielen na Vianoce.

Požehnané sviatky a Božiu prítomnosť v celom novom roku 2020 praje všetkým čitateľom

Detský tím

TEMNÉ TAJOMSTVO TOTALITY

V nedeľu 17. novembra, k výročiu udalostí z roku 1989, zorganizovala naša farnosť spomienkový večer pod názvom **Temné tajomstvo totality**. Stretli sa ľudia, ktorí **prostredníctvom prenasledovaných príbuzných, alebo z vlastnej skúsenosti, poznali temné stránky bývalého režimu**.

V tú nedeľu nám Syn Boží v evanjeliu hovoril, že jeho učeníkov budú prenasledovať, aby vydali svedectvo. Vydávať svedectvo znamená hlásiť sa k Ježišovi a žiť jeho poslanstvo – evanjelium. Na stretnutí odznelo jedenásť príbehov. Každý bol v niečom odlišný, ale spájalo ich práve to, o čom hovorilo spomínané evanjelium. A ešte dôvera prenasledovaných, že Boh je v ťažkých chvíľach s nami, že nás napriek všetkému neopúšťa.

- Vierka a Zuzka Bradáčové rozprávali o starom otcovi a strýkovi. Starého otca - majiteľa kníhkupectva - za vojnového Slovenského štátu spoluobčania zvolili do zastupiteľského orgánu štátu. Napriek tomu, že všemožne pomáhal prenasledovaným, bol po vojne obvinený z velezrady, až ho po mnohých útrapách Ludový súd oslobodil. Ich strýkovi ktosi ponúkol tajnú vysielacu. Okamžite ju odmietol, ale aj tak sa dostal do súdneho megaprocesu. Odsúdili ho na osem rokov väzenia... Z toho si v najťažších väzeniach odsedel šesť rokov.

- Pavol Stano spomínal na životný príbeh svojho strýka - katolíckeho kňaza, ktorý si pre vieru a svoje kňazské pôsobenie odsedel v najťažších väzeniach jedenásť rokov. Napriek tomu na nikoho nezatrpol. Neskôr sa zapojil do práce v tajnej cirkvi a prispieval do samizdatov. Napriek vysokému veku bránil prenasledovaných tajných františkánov či rehoľné sestry.

- Peter Kukoľ porozprával o svojom starom otcovi, ktorý bol tesne po oslobodení Spišského Podhradia, pre udanie od majiteľa konkurenčnej firmy, odvečený do sovietskeho gulagu a do roka tam zahynul. Cez vojnu mnohým prenasledovaným pomáhal. Upozorňoval, že Židia sú integrálnou súčasťou spoločnosti (aj v rámci Spišského Podhradia), ale po udaní ho bez akéhokoľvek prešetovania odviekli do gulagu.

- Sestričky z Kongregácie milosrdných sestier Svätého kríža, ktoré pôsobia v Charitnom dome v Dolnom Smokovci, rozprávali o pôsobení kongregácie vo Vysokých Tatrách i o jej histórii, ktorá bola spojená s mnohými prenasledovaniami. Pre nás najznámejšou predstaviteľkou rehole je blahoslavená Zdenka Schellingová, beatifikáciou ktorej vlastne Cirkev vzdala úctu všetkým rehoľným sestram, ktoré trpeli rôznym spôsobom. Spomínali aj na utrpenie spišského biskupa Jána Vojtaššáka, ktorého sestričky z ich kongregácie po prepustení z väzenia doopatrovali v Charitnom domove v Senohraboch pri Prahe.

- Dôstojný pán Jozef Barilla - súčasný správca Charitného domu v Dolnom Smokovci, rozprával, ako sa ho (keď bol začínajúcim kaplánom) pokúšal zlomiť vtedajší cirkevný tajomník – súviselo to so spovedným tajomstvom a s radami, ktoré dával spovedajúcim. Odpovedal mu: „Vy ste nie cirkevný, ale proticirkevný tajomník, tak ja vás nemôžem počúvať.“

- Igor Kollega spomenul prenasledovanie, ktorému čelili súrodenci jeho matky. Ako deti gréckokatolíckeho kňaza sa museli vysťahovať do Karvinej, a vlastne opustiť všetkých priateľov a známych.

- Pani Dolinková pripomenula ťažkosti manželovej matky, ktorej zakázali učiť v ústave v Dolnom Smokovci. Okamžite odpustila všetkým kolegom, ktorí boli nútení podpísať sa za jej prepustenie. Iniciátorovi celej akcie neskôr pomohla pred smrťou zmieriť sa s Bohom.

- Pán kaplán Dávid Sklarčík rozprával o tajnom kňazovi, ktorý organizoval náboženský život v ich obci. Býval na kraji dediny a venoval sa najmä deťom. Tie vedeli, že je tajným kňazom, ale nikomu to neprezradili (mali spoločné tajomstvo).

- Pani Lajšová si spomenula na pátra Uličného, ktorý bol správcom Charitného domu v Dolnom Smokovci. Nemohol byť vysvätený, a tak pracoval v lese (v roku 2018 mu Konfederácia politických väzňov odovzdala medailu za utrpenie, ktoré mu spôsobil komunistický režim). Ďalej rozprávala o problémoch, ktoré bývalý režim robil rodičom pri prihlasovaní detí na náboženstvo.

- Pani Šilonová hovorila o postihovaní tých, čo pracovali vo Svite a chodievali na sväté omše do Batizoviec. Aj ona sa s tým stretla. Dávali jej najavo, že je dobrá akurát na prácu, ale že by nemala viesť žiaden pracovný kolektív.

- Pán farár Tokár pridal svedectvo o kňazoch a biskupoch, ktorí z rôznych dôvodov istým spôsobom spolupracovali s vtedajšími štátnymi orgánmi. Zdalo sa im, že tak budú mať viac priestoru, aby pomáhali ľuďom v náboženskom živote a viedli ich k viere.

Tí, ktorých príbehy sme počúvali, na svoje prenasledovanie nespomínali so smútkom, ani hnevom, ani trpkosťou, ale vnímali ho ako skúšku vernosti Kristovi. A cítili vnútorné uspokojenie, že v nej obstáli. Nemysleli na pomstu voči svojim trýzniteľom, ani voči nim necítili nenávisť. Odpustili im, hoci to niekedy nebolo ľahké. To bolo silné svedectvo spomienkového večera našej farnosti k 30. výročiu spoločenských zmien v novembri 1989.

Pavol Stano

KOSTOL NANEBOVZATIA PANNY MÁRIE V TATRANSKEJ LOMNICI

Kostol Nanebovzatia Panny Márie v Tatranskej Lomnici, pôvodný stav.

Evanjelický a rímskokatolícky kostol v Tatranskej Lomnici na pohľadnici z roku 1920, oba kostoly vznikali prakticky súčasne

Spomínate si na starý kostolík v Tatranskej Lomnici? Zároveň, s vyslovením tejto otázky, si uvedomujem, že môže byť adresovaná skutočne len tým „skôr narodeným“. Veru, veľa času prešlo od jeho prestavby a - samozrejme - ešte viac času uplynulo od jeho vzniku... Tatranská Lomnica bola vtedy úplne iná. Vysoké Tatry ešte nemali svoju farnosť a kostoly v osadách vznikali pre duchovné potreby kúpeľných hostí, ktorí prichádzali do Tatier aj na niekoľkomesačné pobyty. Spočiatku len v lete. Tatranské osady v období Rakúsko - Uhorskej monarchie vlastne ani stálych obyvateľov nemali. Personál hotelov a kúpeľných zariadení tvorili obyvatelia podtatranských obcí. Tatranská Lomnica nebola výnimkou. Jej vznik spájame s rokom 1892, kedy hlavný župný notár schválil pre budúcu osadu názov Tátra - Lomnicz. Na rozdiel od ostatných osád jej zakladateľom nebola súkromná osoba, ale uhorský štát. Na časti odkúpeného územia od dedičov veľkolomnických veľkostatkárov Berzeviczyovcov dal štát vybudovať kúpeľnú osadu a časť rozparceloval na stavebné pozemky, ktoré odpredal vplyvným podnikateľom, politikom a šľachte, aby si na nich postavili rodinné letohrádky.

Prvou veľkou investíciou štátu bola už v roku 1893 výstavba noblesného hotelu Lomnica s dvadsiatimi ôsmimi izbami pre hostí, kaviarňou a jedálňou. Hotel bol zároveň sídlom riaditeľstva Štátnych kúpeľov a bol tam aj poštový úrad. V roku 1893 vyrástli aj prvé súkromné letohrádky. V intraviláne osady, ktorej centrum tvoril vzorne upravený park, pribúdali v nasledujúcich rokoch aj ďalšie vilky, kúpeľný dom, či Bethlenov - neskôr Slovenský dom, ktorý stál pod železničnou stanicou do roku 1975. Dôležitým míľnikom v dejinách osady bol rok 1895, keď ju so svetom spojila železnica. V tom období kúpeľní hostia i majitelia letohrádkov čoraz častejšie vyslovovali myšlienku výstavby rímskokatolíckeho kostola. Populárna herečka a operetná speváčka Júlia Kopácsi - Karczagová sľúbila po úspešnom umeleckom turné v Amerike uhradiť stavebné náklady. Nevedno prečo nebola jej ponuka ihneď využitá. O potrebe kostola sa začalo opäť hovoriť až v roku 1899, keď bola pod patronátom habsburskej arcikňažnej Izabely rozprúdená nová propagačná akcia. Za predsedu stavebnej komisie bol menovaný barón Alexius Orczy - majiteľ jednej z tunajších viliek a vypracovaním projektov poverili Gedeona Majunkeho zo Spišskej Soboty. Voľba na architekta Majunkeho nepadla náhodne. Mal za sebou veľmi úspešne realizované projekty

rímskokatolíckych kostolov v Starom i Dolnom Smokovci. Sám bol katolík, ale jeho manželka bola evanjelička. Pravdepodobne aj to ho motivovalo k tomu, aby s veľkou precíznosťou vypracoval aj projekty evanjelických kostolov v Novom Smokovci a neskôr v Tatranskej Lomnici. Tu zrealizoval okrem iných stavieb aj projekt hotela Lomnica. Takmer všetky kúpeľné hrazdené budovy vo vznikajúcich tatranských osadách sú jeho dielom. Najviac takýchto stavieb sa zachovalo v Dolnom Smokovci. Gedeon Majunke sa podieľal aj na projektovaní Téryho chaty, či Szilágyiho pavilónu (vyhliadkovej veže) na Hrebienku. Záležalo mu na tom, aby jeho diela tvorili harmonický celok s okolitým prostredím. V prípade pôvodného kostola v Tatranskej Lomnici to tiež docielil, ale z nám neznámych dôvodov si „pomohol“ citáciou kostola svätého Jozefa (od architekta J. Muscha) pri jazere Karersee v južnom Tirolsku. Gedeon Majunke nielen projektovateľ, ale aj realizovateľ výstavby kostola Nanebovzatia Panny Márie v Tatranskej Lomnici. Stavebné práce začali v roku 1900 a posvätenie kostola sa konalo v júli roku 1902.

Keď v šesťdesiatych rokoch minulého storočia pribúdalo v Tatranskej Lomnici stálych obyvateľov a kostol začalo navštevovať čoraz viac veriacich, vznikla nutnosť rozšírenia jeho priestorov. Projekt prestavby vypracoval arch. Ján Šprlák - Uličný z Košíc. Realizovali ho v dvoch etapách, s veľkým časovým odstupom. Príčinou bola nechota vtedajších straníckych a okresných funkcionárov vydať stavebné povolenie. V roku 1969 bol kostol zväčšený prístavbou a v roku 1989 dobudovali vežu so zvonnicou. Sú v nej umiestnené tri zvony: oceľový, odliaty v Budapešti v roku 1902, bronzový z roku 1925 a liatinový - bez označenia. V roku 1982 bol v kostole, počas pôsobenia dlhoročného správcu farnosti ThDr. Štefana Mordela, inštalovaný organ. Interiér kostola pôsobí veľmi čistým a upokojujúcim dojmom. Vpravo od oltára je socha Panny Márie na - do výšky sa dvíhajúcim - modrom pozadí, čo symbolizuje Nanebovzatie. Na stenách sú grafiky zobrazujúce výjavy z Krížovej cesty od známeho slovenského výtvarníka Vincenta Hložníka z roku 1972.

Architektúru pôvodného kostolíka, na ktorý si mnohí ešte (aspoň matne) pamätáme, snáď najviac pripomínajú trojice okien nad radmi lavíc a pôvodný výklenok, v ktorom je umiestnený oltár s krížom.

Ivan Bohuš

V období medzi rokmi 1969 a 1989, kedy už bola hotová prístavba lode kostola, ale čakalo sa na stavebné povolenie na výstavbu veže

HUMORNÉ OKIENKO

Deti v materskej škôlke maľovali.

„Čo to kreslíš, Zuzka?“ pýta sa pani učiteľka.

„Kreslím Pána Boha.“ odpovedá dievčatko.

„Ale Pána Boha nikto nikdy nevidel, a tak ľudia nevedia, ako vyzerá.“

Dievčatko bez zaváhania odpovedá: „Tak to musím rýchlo dokončiť, aby ho ľudia konečne spoznali.“

Pán farár si pred svätou omšou povzdychne: „Neprišiel organista, kto dnes bude hrať?“

„Myslím, že Slovensko – Kanada,“ odpovie pohotovo miništrant.

Pán farár sa na stretnutí s farníkmi pýta: „Čo myslíte, že je základný problém v našej farnosti - nevedomosť alebo nezaujímam?“ Ktorýsi farník odvetí: „Neviem. A ani ma to nezaujíma.“

Sedia dvaja smutní informatici nad počítačmi a nad čímisi dumajú.

„Nad čím toľko špekulujete?“ pýta sa tretí.

„Ále, včera sme si trochu vypili a menili sme heslá.“

Malé dievčatko pozerá na rokmi poznačenú tvár starého otca a pýta sa:

„Starý otec, teba stvoril Boh?“

„Áno, Boh ma stvoril pred mnohými rokmi,“ odpovie.

Dievčatko sa pozrie do zrkadla a pýta sa ďalej: „A aj mňa stvoril Boh?“

„Pravdaže, ale len celkom nedávno.“

Dievčatko sa zamyslí a hovorí: „Tuším to Bohu ide stále lepšie.“

Starí rodičia chcú vnuka naučiť niečo o kresťanstve. Stará mama hovorí vnukovi:

„Keď Pán Ježiš Kristus vstal z mŕtvych, ukázal sa ženám...“

„Prečo ženám?“ pýta sa vnúčik.

„Aby sa to čo najrýchlejšie roznieslo,“ odpovedá starý otec.

Pripravil Pavol Stano

Katechéta vysvetľuje deťom, že Peter bol rybárom, ale keď ho Pán Ježiš povolal stal sa...

„Policajtom!“ zakričal Janko.

„Prečo policajtom?“

No veď Pán Ježiš mu povedal: „Odteraz budeš chytat ľudí!“

Pán farár bol kdesi loviť ryby a z vody vytiahol zlatú rybku.

„Pusť ma, splním ti nejaké pranie!“

„No dobre, tak urob niečo z tou vojnou v Sýrii,“ odpovedá pán farár.

„Jooo, ja som len obyčajná zlatá rybka, vojny to je na mňa priveľa. Skús niečo iné.“

„Tak si želám, aby moji farníci boli zbožní, trpezliví a navzájom k sebe milí.“

Rybka si vzdychne a odpovie: „A kde je teda tá Sýria?“

Dvaja zalúbení maturanti tesne pred skúškou dospelosti na lavičke.

On: „Myslíš na to, na čo ja?“

Ona: „Áno.“

On: „Tak koľko ti to vyšlo?“

Dve rehoľné sestry sa rozprávajú v električke, jedna druhej spomenie, že pred časom sa pošmykla vo vani a zlomila si nohu.

Rozhovor počúvajú aj dvaja mladíci: „Počuj, čo je to tá vaňa?“ pýta sa jeden.

„Čo sa mňa pýtaš, veď ja nie som katolík,“ odvrkne mu druhý.

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Vysoké Tatry. Šéfredaktor: Martin Mistrík. Redakčná rada: Mgr. Róbert Tokár, Mgr. Pavol Garbiar, Mgr. Dávid Sklarčík, Peter Dziač, Zuzana Bradáčová. Jazyková úprava: Adriana Kruppová. Cenzor: Mgr. Róbert Tokár. Tlač: Tlačiareň Kubík Námestovo. Imprimatur: Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup; BÚ 30. 3. 2004, č. 4/2004. S povolením OU, odbor všeobecnej vnútornej správy v Poprade, reg. č.: 1/203. Adresa redakcie:

Rímskokatolícka cirkev, farnosť Vysoké Tatry, Nový Smokovec 113, 062 01 Starý Smokovec;

e - mail: ratolesttaty@gmail.com. www.rkctatry.sk. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov.

Náklad: 303 ks. Nepredajné. Fotografie internet a archív.

Plánované podujatia

PLÁNOVANÉ PODUJATIA

NEDEĽA 22. 12.

Tereza a jej deti o 18.00 Nový Smokovec
Vianočný husľový koncert mladých tatranských umelcov

ŠTVRTOK 26. 12.

Svedok svetla o 18.00 Nový Smokovec
Jasličková pobožnosť mladých a rodičov našej farnosti

SOBOTA 28. 12.

Požehnanie príbytkov (koleda) od 9.00

UTOROK 31. 12.

Eucharistická adorácia od 23.30 – 0.15 Nový Smokovec
Eucharistická adorácia od 23.30 – 0.15 Tatranská Lomnica

STREDA 1. 1. 2020

Beh pre Ježiša o 13.00 Nový Smokovec
Od fary na Tatranskú Polianku a späť
Modlitby za mesto Vysoké Tatry (*Ekumenická pobožnosť*) o 16.00 Nový Smokovec, Evanjelický kostol

ŠTVRTOK – SOBOTA 2. – 4. 1. 2020

Lyžovačka s mladými na Kubínskej holi

PONDELOK 6. 1. 2020

Dobrá novina od 13.00
Koledovanie detí našej farnosti

SOBOTA 25. 1. 2020

Bál svätých a biblických postáv na ľade o 14.00 Klzisko na Sibíri

NEDEĽA 9. 2. 2020

Svetový deň manželstva – obnova manželských sľubov

UTOROK 11. 2. 2020

Svetový deň chorých – pomazanie nemocných

SOBOTA 22. 2. 2020

Farský batôžkový ples o 18.00, Nový Smokovec, fara

STREDA 26. 2. 2020

Popolcová streda – začiatok farskej pôstnej aktivity

ŠTATISTIKA
november – december 2019

Do spoločenstva Cirkvi boli krstom prijatí:

Sofia Drbušeková

Natanael Dolinka

Stella Otília Decká

Sofia Magdaléna Perháčová

Karolína Mendošová

Simona Jerdoneková

Karolína Uhnáková

Krištof Rizman

Tatiana Schickerleová

Tamara Langová

Ladislava Ema Langová

Diana Goldbergerová

Diana Kelbelová

Z našich radov odišli k Pánovi:

Peter Zábojník

Jasličková pobožnosť **SVEDOK SVETLA**

PRÍBEH SPÁJA OSOBU APOŠTOLA JÁNA S POSTAVOU MALÉHO PRINCA
26. 12. 2019 / 18.00 / Kostol Nový Smokovec

